

KOTISEURAKUNTA

I KOTISEURAKUNTAVERKOSTON YLEISET PERIAATTEET

¹Mikä on kotiseurakunta?

- > kotiseurakunta on kodissa kokoontuva seurakunta²
- > kotiseurakunnat muodostavat kotiseurakuntaverkoston, jonka kautta ne ovat yhteydessä toisiinsa
- > kotiseurakunta perustuu ajatukselle, jonka mukaan Jumalan edessä jokaisella paikkakunnalla on vain yksi seurakunta; tämä seurakunta koostuu kaikista paikkakunnalla asuvista, jotka on kastettu ja jotka uskovat Jeesukseen; sen vuoksi
- > kotiseurakunta(verkosto) ei järjestäydy uskonnolliseksi yhdyskunnaksi tai yhdistykseksi eikä rekisteröi jäseniään³
- > kotiseurakunnalla ei ole yleensä palkattuja työntekijöitä eikä erillisiä kokoustiloja
- > kotiseurakunnassa keskeisintä on elämän jakaminen ja keskinäinen palvelu
- > kotiseurakunta tukee jäsentensä hengellistä kasvua henkilökohtaisen opetuslapseuttamisen kautta
- > lapset osallistuvat kotiseurakuntaan täysiarvoisina jäseninä
- > kotiseurakunta tavoittaa ihmisiä ihmissuhdeverkoston kautta
- > kotiseurakunnat kokoontuvat yhdessä muiden (koti)seurakuntien kanssa yhteisiin juhliin
- > kotiseurakunta tarvitsee tuekseen ulkopuolisia, erityisissä palveluviroissa toimivia henkilöitä (apostoleja, profeettoja, opettajia, paimenia ja evankelistoja), joiden tehtävänä on varustaa seurakuntaa palvelutyöhön
- > kotiseurakunta jakautuu yleensä, kun jäseniä on 10-20

Miten kotiseurakuntaa ja kotiseurakuntaverkostoa johdetaan?

- > kotiseurakunnan johtamisesta vastaavat vanhimmat; vanhimpien rooli ja lukumäärä vaihtelee tilanteen mukaan; vanhimpien asettaminen tapahtuu kotiseurakuntayksikön ulkopuolisen tahon kuten seurakunnan perustajan (apostolin) tai emoseurakunnan vanhimpien toimesta
- > vanhimpien tehtävänä on paimentaa kotiseurakuntaa (huolehtia siitä, että kokoontumisten puitteet säilyvät tarkoituksenmukaisina, kotiseurakunnan hengellinen elämä säilyy raittiina, kotiseurakunnalla säilyy näky Jumalan valtakunnan leviämisestä, vastauskoontulleet saavat henkilökohtaista opetusta, jne.) sekä huolehtia siitä, että kotiseurakunta verkostoituu muuhun Kristuksen ruumiiseen
- > kotiseurakunnan tukena on tunnustettuja Jumalan valtakunnan työntekijöitä (apostoleja), joilla on näky työstä koko paikkakunnan hyväksi; apostoleja ei aseteta vaan he saavat kutsunsa Jumalalta ja sen vahvistaa heidän työnsä hedelmä ja muiden apostolien ja kotiseurakuntien tunnustus
- > vanhimmat ovat tilivelvollisia paikkakunnan apostoleille; tilivelvollisuus tarkoittaa tässä henkilökohtaiseen suhteeseen perustuvaa tilivelvollisuutta omasta ja seurakunnan elämästä kotiseurakuntayksikön ulkopuoliselle henkilölle; kysymys ei ole hierarkkisesta määräysvaltasuhteesta vaan mahdollisuudesta ripittäytyä, vastaanottaa neuvoja sekä saada näkyä kotiseurakuntayksiköstä osana koko Kristuksen ruumista
- > tarvittaessa kotiseurakuntayksiköt voivat muodostaa laajempia hallinnollisia kokonaisuuksia (osaverkostoja), jolloin vanhimpien tilivelvollisuus kohdistuu tällaisen osaverkoston vanhimpiin, jotka puolestaan ovat tilivelvollisia paikkakunnan apostoleille⁴
- > kotiseurakunta ei tarvitse välttämättä säännöllisiä tuloja vaan jäsenet voivat uhrata kulloinkin tarpeelliseen tarkoitukseen; osa seurakuntalaisten lahjoituksista on kuitenkin tarpeen kotiseurakuntaverkoston ja/tai osaverkoston hallinnollisten kulujen (lähinnä tiedotuskulujen) kattamiseen; kotiseurakuntaverkostolla (osaverkostolla) voi kuitenkin olla yhteinen näky yhdestä tai useammasta työmuodosta, jolloin kotiseurakuntaverkosto kerää yhteisiä varoja tällaiseen työhön

¹ Näky kotiseurakunnista on Suomessa melko uusi. Tämän vuoksi oheiset periaatteet on tarkoitettu alustaviksi suuntaviitoiksi kohti tämän näyn toteuttamista. Niitä ei ole tarkoitettu ehdottomiksi teologisiksi totuuksiksi eikä edes käytännön kokemuksiin perustuviksi suosituksiksi. Uskomme kuitenkin, että kotiseurakuntanäky on Jumalan antama ja liikkeellelähtö sen toteuttamiseksi edellyttää alustavaa viitekehystä, joka voi vähitellen täydentyä Pyhän Hengen äänen jatkuvan kuulemisen ja epäilemättä myös "kantapäin kautta" oppimisen kautta.

² Kotiseurakunnan muodostavat siis samassa tai, jos niin on sovitettu, muutamassa kodissa vuorotellen kokoontuvat uskovat; jos kokoontumispaikka kiertää, kotien tulisi kuitenkin sijaita, mikäli mahdollista samalla asuinalueella, koska kotiseurakunnan luonteeseen kuuluu paikallisuus

³ Yhteisten juhlien ym. järjestämisestä syntyy kuluja, joiden hoitamiseksi tarvitaan yhdistys. Sen jäsenyyden ei kuitenkaan tarvitse olla kytketty kotiseurakuntaan sitoutumiseen.

⁴ Tällainen malli saattaa olla erityisen toimiva siirtymävaiheessa, jossa perinteinen seurakunta muuttuu kotiryhmäverkostoksi.

Mitä kotiseurakunta edellyttää?

- > yksi tai useampi seurakuntalainen avaa kotinsa muille, ts. jokaiselta alueelta löytyy vähintään yksi "rauhan talo" (vrt. Mt. 10:11-14), jossa seurakunta voi kokoontua
- > jäsenet ovat täyttyneet Pyhällä Hengellä ja voivat palvella kukin omilla armolahjoillaan; tämä on erityisen tärkeää, koska kotiseurakunta on toisin kuin perinteinen seurakunta täysin riippuvainen "rivijäsenten" hengellisestä panoksesta⁵
- > seurakuntalaiset omaksuvat uuden kollektiivisen elämäntavan, joka perustuu sekä ajan että aineellisten voimavarojen jakamiseen muiden seurakuntalaisten kanssa; tämä on kaikkein suurin haaste kotiseurakunnassa, koska se käy suoraan tämän ajan vahvimpia vihollisen linnoituksia, mammonaa ja itsekeskeisyyttä (privatismia) vastaan
- > seurakuntalaiset omaksuvat keskinäisen palvelemisen asenteen, koska ei ole ketään muuta, joka tekisi työn
- > seurakuntalaiset omaksuvat "hyvän kotiseurakuntatavan", johon kuuluu huomaavaisuuden perustuvia käytännön seikkoja, kuten isäntäperheelle ilmoittaminen ennen kotikokoukseen saapumista sekä tarjoutuminen osallistumaan yhteisen aterian valmisteluihin, siivoukseen ym. isäntäperheen auttamiseen

Onko kotiseurakunta raamatullinen?

- > lähes kaikki erilaiset käytännöt kristikunnan historiassa on pyritty perustelemaan raamatullisuudella; ehdottomien teologisten ja teoreettisten johtopäätösten sijasta tulisi pyrkiä vastamaan seuraaviin kysymyksiin:
 - 1) onko seurakunnan tapa kokoontua ristiriidassa Uuden Testamentin esikuvien kanssa ja
 - 2) onko seurakunnan tapa kokoontua sellainen, että se on omiaan tuottamaan Uuden Testamentin mukaista hedelmää?
- > ensimmäisen kysymyksen osalta on ilmeistä, että kotiseurakunta vastaa Uuden Testamentin esikuvaa sellaisena kuin se on esitetty esimerkiksi Apostolien teoissa ja 1. Korinttolaiskirjeessä⁶
- > toisen kysymyksen osalta on tärkeää huomata, että useimmat viittaukset UT:ssa seurakunnan elämään puhuvat seurakuntalaisten keskinäisestä vuorovaikutuksesta eikä työntekijöiden ja jäsenten välisestä vuorovaikutuksesta⁷; keskeinen seurakuntaelämään liittyvä kehoitus on Hbr.10:25 jonka mukaan "me emme saa lyödä laimin seurakunnan kokousta ... vaan meidän tulee rohkaista toisiamme"; on ilmeistä, että kotiseurakuntamalli mahdollistaa tällaisen keskinäisen vuorovaikutuksen toisella tavalla kuin perinteinen seurakuntamalli.

⁵ Apostolien keskeisenä tehtävänä on varmistua siitä, että jokainen kotiseurakuntayksikkö on täyttynyt Pyhällä Hengellä; tämä edellyttää niiden ihmisten tunnistamista (ja lähettämistä), joilla on armolahja välittää Pyhän Hengen täyteyttä.

⁶ Ks. esim. Ap.t.2:46; 5:12;12:12; Ap.t. 20:8; joista käy ilmi, että seurakunnalla ei ollut erillistä kiinteää paikkaa vaan kokoontumispaikka oli tarkoituksenmukaisuuskysymys ja seurakunta kokoontui usein kotona (Rm.16:3; 1 Kr.16:19;Kol.4:15 ja Filem. 2). Toisaalta on tarpeen, että kaikki uskovat kokoontuvat välillä yhteen (1.Kr.14:23).uuden testamentin esikuva ei myöskään tue papin tai pastorin tehtävää vaan seurakunnan kaitseminen on vanhinten tehtävä (Ap.t. 20:28; Tiit.1:7; 1.Tim.5:17; 1.Pt. 5:1-3; 2.Jh.3:1; 3. Jh.1 jne.) Erinomainen tutkielma kotiseurakunnan raamatullisuudesta sisältyy Watchman Neen kirjaan Apostolinen Lähetystyö. Jyväskylä 1986.

⁷ Ks. esim. Rm.15:7; Gal.5:13, 6:2 ja 10; Ef.4:32; Kol.3:16, 1 Ts.4:18 ja 5:11, 1 Pt.4:10, Hbr.10:24 ja Jk.5:16

